

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrisele nu se înapoiază

Sibiu, 11 Noembrie st. v.

Țarul Alexandru III. i-a făcut bătăranului împărat al Germaniei o vizită la Berlin și — lucru altfel de sine înțeles — a fost primit cu multă dragoste.

Ei, și care sînt consecințele acestui mare eveniment?

N'avem să facem încercarea de a răspunde la această întrebare, pe care lumea întreagă și-o pune, căci scim, că zădărnica ar fi.

Ne vom da însă silința se înfățișăm în câteva trăsături situațiunea generală, în mijlocul căreia s'a petrecut evenimentul ce preocupă spiritele.

Din discuțiunile urmate în timpul de când a isbucnit criza bulgară reese cu destulă evidentă, că nici pentru Rusia, nici pentru monarhia noastră cestiunea bulgară nu are decât o importanță secundară, ear' principele de Bismarck a declarat în mai multe rânduri, că pentru Germania ea nu are nici o importanță.

Europa întreagă e cuprinsă de temerea, că ne aflăm în ajunul unei sguđuiri generale, și dacă această sguđuire nu se va pute evita, pozițiunile din Bulgaria sînt atât pentru monarhia noastră, cât și pentru Rusia de cea mai mare importanță. Căci, dacă în Bulgaria va fi atunci, când va isbucni războiul, un guvern destul de tare, pentru-ca se mențină ordinea, și în același timp cel puțin neutral, monarhia noastră poate să-și îndrepteze întreaga putere contra inamicului, vie el din ori-și-care parte. Dacă însă guvernul bulgar va fi prea slab, ca să mențină ordinea, ori poate chiar accesibil pentru înfririle inamicilor monarhiei noastre, o însemnată parte din oștirile austro-ungare va rămâne oare-cum legată la hotarele despre Sârbia și Bosnia.

De aceea Europa întreagă privește cu oare-care nepăsare la actuala stare de lucruri din Bulgaria.

Monarhia noastră și adevărații ei amici nu au cuvinte de a pune la îndoială bunele intențiuni ale actualului regim și doresc cu tot dinadinsul consolidarea principatului bulgar, ear' dușmanii mo-

narchiei noastre stau nepăsători, fiindcă sînt convinși, că principele Ferdinand nu va pute să ajungă la formarea unui guvern destul de tare, ca să mențină ordinea în fața crizei ori să dispună, cum vrea, de puterile Bulgariei. Tocmai de aceea însă e foarte greu să punem temeiul pe declarațiunea principelui de Bismarck, că pentru Germania e indiferentă Bulgaria. Fie-ne amică sinceră, fie-ne dușmană Germania are interesele pozitive la gurile Dunării, și principele de Bismarck e un diplomat cu mult mai pozitiv decât ca să poată calcula cu factori nesiguri.

Și un factor nesigur e Bulgaria în starea ei actuală.

Dacă ne este amic sincer, principele de Bismarck e interesat să știe, că sîntem pe deplin asigurați în ceea-ce privește Bulgaria. Ear' dacă ne este dușman, e interesat să știe, că nu sîntem de loc asigurați.

Numai astfel se poate explica atitudinea respingătoare a Germaniei față cu principele Ferdinand: Germania nu poate primi decât o soluțiune sigură, ear' aceasta cel puțin de ocamdată nu îi pare de loc sigură.

Ținem deci și acum ceea-ce am șis cu ocaziunea urcării în scaun a principelui Ferdinand: pentru Bulgaria n'are să se facă războiul, ba Germania va face toate opintirile, ca războiul să nu isbucnească, decât după-ce cestiunea bulgară se va fi rezolvat așa, cum îi convine ei, — adevă prin crearea unei stări de lucruri destul de sigure, prin stabilirea unui guvern destul de tare, ca să poată menține ordinea în toate împrejurările.

Dar' atunci de ce să isbucnească războiul? Cine are să-l pornească? Care e conflictul de interese, care nu poate să fie rezolvat decât printr'un război?

Aceasta nu poate ori nu vrea nimeni s'o spună.

Există încordări între Franca și Germania, între Germania și Rusia, între Rusia și monarhia noastră, ba chiar și între monarhia noastră și Germania. Din toate aceste încordări se poate produce războiul. De sigur însă, că el nu s'a hotărît acum, cu ocaziunea petrecerii la Berlin a Țarului,

căci Germania nu poate să aibă interes de a-l porni chiar acum. Ea poate să fie surprinsă de Franca, în care stările sînt atât de nesigure, poate să între în conflict chiar și cu monarhia noastră, dacă ar stăru pentru o nouă soluțiune a cestiunii bulgare, dar' acum, la Berlin, numai menținerea păcii s'a putut pune la cale.

Și dacă cetim organele mai bine informate din Viena și din Budapesta, ni-se produce sentimentul deprimător, că pacea aceasta nu este întru toate favorabilă pentru monarhia noastră.

Germania este aliata monarhiei noastre, — așa se Țice, — și nu se poate presupune, că această alianță nu e sigură și bine întemeiată. Nici odată însă din cercul hotărîri, că în cazul unui războiu cu Rusia, Germania ni-ar fi asigurat pentru toate împrejurările mai mult ca neutralitatea ei.

Astfel în cestiunea Bulgară cabinetul din Berlin a stat mai mult alături cu cel din Petersburg decât alături cu cel din Viena. Dacă dar „Pester Lloyd“, vorbind cu oare-care nervositate despre vizita Țarului la Berlin, bate cu pumnul în masa, pe care stă tractatul de alianță, sîntem numai siguri, că într'un eventual războiu Germania n'are nici într'un caz să fie aliata Rusiei contra monarhiei noastre; n'avem însă nici o siguranță că atunci, când nu e vorba tocmai de războiul, Germania nu va merge alături cu Rusia. Ba tocmai nervositatea oficioșilor din Budapesta ne face să presupunem, că lucrurile puse la cale cu ocaziunea petrecerii la Berlin a Țarului ar pute să fie și superăstoare pentru politiciii din Budapesta.

Astfel este o mulțime de semne, din care s'ar pute trage concluziunea, că Germania și Rusia s'au unit ori sînt pe cale de a se uni asupra unei noue soluțiuni a cestiunii bulgare, soluțiune, care politicilor din Budapesta nu le vine la socoteală.

Cel mai apropiat viitor va arăta, dacă aceste semne nu cumva sînt înșelătoare.

Corespondența din Viena.

Viena, 21 Noembrie n. 1887.

Delegațiunea ungurească a pretins cu desvîrșire, ca politica externă a monarhiei austriece, să fie maghiară.

Din vorbirile celor mai de influință membri ai delegațiunii ungurești rezultă, că încrederea s'a votat contelui Kálnoky numai cu condițiunea de a urma căile prescrise de contele Andrassy.

Intr'adevăr încrederea s'a votat, dară contelui Andrassy și nu lui Kálnoky. Afară de aceasta, a declarat contele Andrassy, că monarhia austro-ungară trebuie constrînsă a lua asupra-și „misiunea istorică a națiunii maghiare“ în politica externă, și de a-și însuși conducerea popoarelor balcanice.

Această pretensiune a delegațiunii ungurești e foarte provocatoare, căci cunoscut este, că cabinetul vienez a trebuit să se lapede de programa contelui Andrassy și împăratul Francisc Iosif asemenea s'a văduț silit de a-i primi demisia.

De unde își iau Maghiarii acest curaj? Se pare că ei sînt de credință, că Austria și-ar fi legat mâinile și picioarele prin alianța Germaniei și Italiei și n'are altă scăpare, decât a face politică maghiară.

Aceasta numai o iluziune maghiară poate fi, și au fost foarte neprecuți, căci prin rostirea aceasta numai cât ne-au descoperit misterile planurilor lor.

Noi datorim mulțumită Maghiarilor pentru descoperirea intențiunilor lor secrete, cari până acum le-au Ținut ascunse.

Europa trebuie se ridice un hohot, când va auzi, că Maghiarii au curajul de a pretinde conducerea popoarelor din peninsula balcanică. Oare pentru-ce resping Români și Slavii din Ungaria această conducere? Pentru-că nu vor să fie desnaționalizați și apoi slugitorii Maghiarilor! Maghiarii totdeauna au simpatizat cu Turcii.

Dacă ar fi mers după placul lor, atunci ar domina în București ca și în Belgrad, în Sofia ca și în Serajevo astăzi încă Turcii. Și în Ungaria de astăzi nu se poartă Maghiarii nici cu un fir de păr mai bine decât odinioară Turcii; — ba Români și Slavii sînt mai rău tractați ca de un regim turcesc.

Români și Slavii austriaci nici odată nu vor o politică maghiară, și de una ca aceasta cu toate mijloacele disponibile se vor apăra, și nici o forță extremă nu-i va schimba, precum au dovedit-o la anul 1848. Și popoarele de pe peninsula balcanică vor urma sfatul și exemplul popoarelor austriece.

În tot Orientul nimeni nu simpatizează cu Maghiarii, și noi nu scim, cu care sprijin Ma-

Foița „Tribunei“.

Roma învinsă.

— Tragedie în V acte. —

De Alexandru Parodi.

Traducere de I. L. Caragiale.

Actul II.

(Tinda templului Vestei.)

(Urmare.)

Sena II.

Fabiu (singur.)

Povața 'mi-e sciută: e sfânta datorie!
— E Grec, e tinăr Eniu, să judece nu scie,
El vrea să fie mila de legi judecător,
Când tocmai în durere s'a pus țaria lor.
— Și ce sînt eu, și cine, să surp această lege,
Ce Eniu o defaimă fiindcă n'o n'ștelege?
Statonic pentru țeară și lege am luptat:
Făcându-mi datoră, mării am căpătat;
Și însumi eu, când Roma se află în peire,
La datina-i străbună s'aduc împotrivire?
Nu, nu! murind Vestala ne face oameni noi
De viață; așadar, să moară pentru noi!
— Pontiful! . . . singur! . . . oare — el . . .

Scena III.

Fabiu, Luciu, Caeso (doi Scribi.)

Luciu (în grijă.)

Fabiu, au să vie

Vestalele îndată. — Pe cât îmi pare mie,

Aicea păn' acumă vre-o veste n'a ajuns
De spuna ursitoarei. În templu am pătuns:
E pretutindeni pace și liniște curată;
Pe nicăirea urmă de vină nu s'arată,
Și flacăra pe vatră strălucе lină. Dar',
Sub vclu-i, vinovata s'ascunde înzadar;
Căci ochiu-'mi-este ager și trebuie s'o vadă,
Și Vesta va să aibă a jertfei sale pradă.

Fabiu.

Dar' cine să 'ți-o spună?

Luciu.

De mult, am rënduit

Să caute de templu, p'un rob, un Gal smintit,
Va spune tot, n'ai grije, de voie ori de teamă.
E om vênjos; dar' este moșneag, și mai cu seamă
E rob. De nu va spune de-a una, voui avé
Un mijloc sigur . . .

Fabiu.

Care?

Luciu.

Voiu . . .

(Robul întră și privește cu șiretenie.)

Galul! . . .

Vestaepor, (în parte.)

Ce vada?

Scena IV.

Aceiași, Vestaepor.

Luciu, (robului.)

Te-apropie, bătrâne, și-ascultă. Pentru tine,
Eu am tot o putere: spre rău ca și spre bine.

Un semn al meu te face, din rob ce ești să pleci,

Și liber preste țermii Rodanului să treci;
Să întri ear' în vatra de țece ani dorită;
S'ajungi la bătrânețā adâncă și tignită,
Cu fiii, cu nepoții, cinstit, în țeara ta;
Să mori la tine-acasă. Da — însă nu uita,
Că poate și mai lesne, un semn al meu te duce
La moartea cea mai cruntă: pe două bărne cruce
Țintit cu trei piroane.

Vestaepor.

Pricep . . . Cu un cuțit,

Asemenea îmi pare și vorba ce-ai vorbit,
Cu două căpătaie, în tot neasemănat;
Prăselele — de aur lucrat în nestemate,
Țăișul — drept și neted, cu gură de oțel.

Luciu.

Intocmai, de minune! Alege-ți la un fel.
În mâna ta 'ți-e soartea; să te vedem vorbesce:
Traiu liber vrei, sau moarte?

Vestaepor.

Traiu liber voui, firesce.

E limpede: mai bine de mii și mii de ori
Să mori de bătrânețe, tignit, decât să mori
Pe cruce.

Luciu.

Dacă-i astfel, să lași de-o parte frica,
Să spui tot adevărul, să nu-mi ascunđi nimica;
Să fi mai drept ca dreptul: ia seama ce vorbesci,
Scii taina, da! sînt sigur: dovadă-i că pălesci.

Vestaepor.

Ba nu; o rană de suliță, pe care
Primitu-o-am la Clusiu mă ustură, mă doare,
Mă 'njunghe câte-odată.

Luciu.

Ac! s'a petrecut

O faptă făr' de lege. Răspunde: ce-ai văduț?

Vestaepor.

În toată dimineața, vèd una din fecioare
La vatră; nemışcată, visează în picioare,
Sau plânge; căci adesea aicea lacrimi curg.
Pe urmă, vèd că alta sosese 'nspre amurg;
În locul celeilalte rêmâne să păzească
Și, până despre țiuă, vâpaia să hrănească.
Și alta ear o schimbă, când ceasul a venit
La câmp să plece harnic plugarul odichnit.
De țece ani într'una atâta vèd.

Luciu.

Bătrâne,

Uitași amenințarea așa de grab?

Vestaepor.

Mă jur; chiar dacă astfel nu-mi cređi, ce să
mai țic!

Luciu.

Alt n'ai văduț nimica?

Vestaepor.

Nimica, zeu, nimic!

ghiarii își vor câștiga supremația în Orient. Maghiarii sufer acum ca și în trecut de grandomania lor obicnuită. Politica lor are un caracter pathologic și nu poate servi unui ministru de programă, ci numai de obiect unui psihastu.

„O comună revoluționară“.

Oficiosul „Nemzet“ pare a nu da nici o importanță reprezentațiunii făcute de comanda II. de gendarmi ministrului de interne, relativ la „starea revoluționară“ a comunei bănățenești Cușteiu.

E vorba de a se trimite două companii de soldați maghiari în Cușteiu pentru „menținerea ordinii“. Nu stăruim asupra reprezentațiunii comandai de gendarmi, dacă este cu cale sau ba de a se trimite două companii maghiare în Cușteiu pentru restabilirea statului *quo ante*. Faptele petrecute vor vorbi ele de ele.

Un țeran pacinic întovărășit de doi fărtați se duce la târg să-și cumpere un cal cu bani pe șin. Invoeala se face și nebănuind nimica țeranul vine acasă și se pune la muncă. După câteva săptămâni un sergent de gendarmi pune mâna pe certificatul de cal al țeranului și 'i-se pare fals.

Fără se dică o vorbă, sergentul se ia cu certificatul la notarul comunei și acesta printr'un proces verbal constată falsul în acte publice.

Calul țeranului se secuestrează și este închis în grajdul primăriei. Țeranul simțindu-se greu lovit de acest act de nedreptate, a mers cu tovarășii săi la primărie, a deschis porțile grajdului și 'și-a luat calul. Gendarmeria simțind de cu vreme planul țeranului, 'l-a pândit într'un colț de stradă și 'l-a prins cu calul.

Lăsăm să vorbească mai departe guvernamentalul „Aradi Közlöny“:

„Mai multe sute de oameni au văzut cum țeranul, Vasile Doban, 'și-a scos calul din grajdul primăriei; dar' acești oameni ticăloși au tăcut, ba au lăudat hoția comisă ziua 'n aceea mare de dînsul. Când apoi țerenii din Cușteiu 'l-au văzut prins de gendarmi pe acest hoț obraznic, erau gata să năvălească cu toții pe gendarmi. Acest fapt e o nouă dovadă a tristelor stări din Cușteiu, dovada brutalității poporului, dovada lipsei de respect pentru legi și pentru puterea executivă, dovada primejdiei, de care e amenințată siguranța personală și materială.

„Dacă ziua 'n aceea mare, înaintea primăriei, în mijlocul aprobării generale a sute de oameni se comit nisece hoții atât de îndrăznețe, dacă chiar gendarmii sunt amenințați cu moartea, atunci viața omului e atât de amenințată în Cușteiu, încât pentru restabilirea ordinii se simte nevoia celor mai riguroase măsuri.“

Și măsurile de rigoare cerute de guvernamentalul din Arad, n'au întârziat a veni. Viceșpanul comitetului Timiș, a dat ordinațiuni atât de severe pentru restabilirea ordinii, încât 'și-se pare, că trăiesc în mijlocul unei revoluțiuni generale.

„Nimic nu-i este iertat să ese din casă dela 7 oare seara până dimineața. Oamenii desemnați de primărie, ca primejdioși ordinii — la 7 oare seara trebuie să fie închiși la primărie până dimineața la 7. Fiecare bărbat din 10 în deșe țile trebuie să facă în timpul nopții serviciul poliției. Pentru executarea acestei ordinațiuni extraordinare, este rânduit solgăbirul cercului să se prezente de 3 ori pe săptămână în comuna Cușteiu.“

Luciu.

(lui Fabiu) (lui Vestaepor)
Minciună! da, minciună!

Vestaepor.

Auți acū minune!

De ce să minț?... Eu.

Luciu (necăjit).

Cine, și cum o chiamă? spune!

Vestaepor.

Eu — sînt un rob nemernic, un biet măturător; Eu nu sînt paznic peste fecioare. Sînt dator De mătură să-mi caut. Atuncea sînt de vină, Când e cumva pe vase vr'o pată de rugină, Când poate pardoseala nu-i ștearsă cu temei, Ori uit să torn la vreme în candeloe ulei. Fac bieților păianjini cumplită prigonire, Ștergînd din temelie frumoasa lor clădire; Măncare fac; taiu lemne; de vatră îngrijesc; Nu preget cāt e ziua, și seara, când sîrșesc, În pătură mă 'nfășur, cu pleoape 'nchise Se 'nchide și simțirea, și-adînc și fără vise, Ca dușii de pe lume, dorm pîn' a doua ții.

Luciu.

Ia seama; schimbă-ți graiul, și nu-ți meșteșugi Cuvintele zadarnic. Voesci s'ajung la silă? Vrei să te dau, pe semne, la chinuri fără milă? Ce! nu te temi, bătrâne?

Vestaepor.

M'ăș teme, și nu prea!

Ei bine, la ce aceste măsuri draconice? Să se dea poporului ce e al poporului și ordinea va fi restabilită. Cine e de vină, că comuna Cușteiu e „în stare revoluționară“, dacă nu administrațiunea? E infeetă administrațiunea, am țis-o în dese rînduri; dar' cei dela stăpînire nu ne-au crețut. Ei, convingese-vor acum despre adevărul celor țise de noi?

Țeranul român cel cu pricina calului, nu scie carte ungurească. În leagăn romănesc 'i-s'a vorbit, în școală romănescă a învățat, la plug romănescă a vorbit, la tîrg romănescă a stat la învoeală. Putea dar' țeranul să priceapă ce e scris în certificatul de cal? Putea el oare constata, că certificatul este fals? Țeranul român nu scie ungurește și nici n'are lipsă de ea.

Dacă guvernul ține atât de mult la ordine, re respecteze atunci legile din 1868; să numească funcționari și amployați români în comune romănesci; să dispună ca actele publice să se redacteze și în limba română. Să trimită în comună pentru menținerea ordinii gendarmi români, cari se pot înțelege cu bieții țerani.

Să dea poporului dreptate, că dreptate 'i-se cuvine după atîta sînge și dare ce dă pentru apărarea moșilor nemeșeci, pentru căpătuirea a mulțime de nemeși scăpătați.

Dreptate cere poporul român din țerile coroanei Sfîntului Stefan, și dreptate trebuie să ni se dea.

Guvernul e pentru popor, ear' nu poporul pentru guvern.

Revistă politică.

Sibiu, 10 Noemvrie st. v.

Visita Țarului în Berlin este de o importanță politică cu mult mai mare, decum se credea la noi și decum se credea poate chiar și în Berlin ori în Petersburg. Impregiurarea, că împăratul Alexandru a avut cu principele de Bismarck o convorbire, ce a durat mai mult de o oară și că ambasadorul rusesc, contele Paul Șuvaloff a fost distins cu ordinul vulturului negru, pe care încă nu 'l-a fost avut nici unul dintre foștii lui colegi, exclude ori-ce îndoială asupra importanței politice a acestei vizite. Dintre țiarele rusești, oficiosul „Journal de St. Pétersbourg“ constată primirea cordială, ce s'a făcut în Berlin părechii împărătesci rusești, precum și grija, cu care împăratul Wilhelm, în butul grijilor dureroase ce le are pentru sănătatea moștenitorului de tron, a condus în persoană toate pregătirile de primire. Grigile, la care Maieștățile rusești s'au alăturat din adîncul inimii lor, au îndemnat însă pe monarchi a face abstracțiune dela ostănelile ceremonialelor și a da intrevederii un cordial caracter familiar, pretins de impregiurări și de simpatile reciproce. Dovețile acestor sentimente reciproce vor fi de sigur prețioase pentru amîndoi domnitorii. Noi sîntem convinși, — termină țiarul rusesc, — că societatea rusească va participa cu bucurie la aceste și ne place a crede, că națiunea germană încă se va alătura intențiilor prietenoase ale monarhului seu. Nu ne rămîne altceva, decăt să dorim, ca aceste bune impresiuni să-și afle un reflex fidel în rapoartele celor două imperii mari.

'Mi-e inima de peatră, stăpâne: fă ce-'i vrea!
N'am frică de durere...

Fabiu.

Moșneg voinic! imi place
Vorbesce par'că-i liber.

Luciu.

E mândru! n'ai ce-'i face!

E Gal; așa sînt Galii: la vorbe sînt măreți
Nu sciu să fie vrednici, dar' sciu a fi sumeți.
La dîșii de virtute le ține loc truția.
Mergi! inimă de peatră; să-ți ved statornicia
La fapte, nu la vorbe.

Vestaepor.

Sînt gata ori-și-cînd,
Dar' voi, voi pîn'-atuncea, gătîți-vă curînd,
Căci Anibal...

Luciu.

Eși, du-te!

Vestaepor.

Mă duc, es.

(Ese. Vestalele întră și pășesc rar.)

Fabiu.

Din fecioare

Lipsește una.

Luciu.

Este la vatră păzitoare.

(Va urma.)

„Rèpublique Francaise“ împărtășește, că cineva ar fi dat față cu contele Kálnoky expresiune presupunerii, că s'ar pute ca Germania să fi încheiat cu Rusia un tractat secret, la ceea-ce Kálnoky ar fi răspuns: „Așa ceva e imposibil, și am despre aceasta doveți materiale.“

Signatura actualii situații din Franca este: O confuzie generală și o deplină nesiguritate despre ceea-ce poate să aducă cu sine țiuva de mîne. Presidentul republicii a oferit conducătorului radicalilor, dlui Clemenceau, misiunea formării unui cabinet. Dar' se vede, că dl Clemenceau încă nu privește de sosit momentul, de a-și părăsi poziția lui de acum și de a se urca la funcțiunea, în contra căreia s'a folosit pînă acum de toată elocuența și de tot talentul seu de agitator. Dar' a spus d-lui Grèvy un lucru, pe care nici monarhiștii nu se cutezau a-l spune în parlament, țicînd că după părerea sa actuala situație e complicată prin alte elemente, ear' nu prin crisa ministerială, și provocînd pe presidentul republicii direct a-și da dimisia. Între asemenea impregiurări nici nu mai poate fi vorba de formarea unui cabinet prin dl Clemenceau, deoarece-ce despre Grèvy nu s'ar pute presupune, că ar da guvernul în mâinile unui om, care pune drept condițiune demisionarea lui dela presidența republicii.

Printul Jérôme Napoleon (Plon-Plon) publică din Praugins un manifest, în care se țice între altele:

Deoarece întrunirea congresului e iminentă, este imposibil, ca opinia publică indignată se nu spîrgă ușile Elysèului. Primul funcționar al republicii, prin slăbiciunea ori prin complicitatea sa, e împins spre demisionare. Puterea executivă nu e ocupată. Pericolul în sine n'ar fi mare: dar rîul zace afund. Toate organele autorității sînt infectate de el, aceasta e putrețiuinea, care s'a îngîmădit de doisprețeci ani încoace. Deputații dejosesc toate în camere: armată, judecatori și administrație. Congresul va ave conștiința drepturilor și a datorințelor sale, și, după-ce se va fi scuturat de toată rușinea, va introduce reforme. Eu doresc aceasta, fără de a o spera. Dar' dacă congresul se va ocupa din nou numai cu alegeri, ce veți face voi atunci? Feriți-vă înainte de toate de spiritul reacționar, care voese se confunde forma republicană cu cea monarchistă, ferți-vă de acei candidați, care vor să-și câștige voturile roialștilor prin promisiuni misterioase și complicități secrete. Credeți-mă, că fie țeara cāt de încîrbită de scandale, ea nu voese să se reîntoarcă la monarchie. Iee monarchia ori-ce mască, ea totdeauna ar fi o provocare a suveranității naționale. Ceea-ce pretinde Franca dela republică e un guvern prudent și prevădător, care nu e o jucărie a partidelor. Se lucrăm în direcțiunea aceasta și se ne ferim de pessimism. Franca e păgubită. În exil această impresiune e și mai dureroasă. Marea și dreapta țeară 'și-a avut deja corupțiunea și rușinea sa, dar' s'a ridicat dintr'însa și a fost vindecată. Ear' va fi vindecată fără acte de violență și fără dictatură.

Învîngerea dela Slivnița s'a serbat în Sofia cu mare pompă. Ordinul de ții al principelui Ferdinand felicitează armata pentru învingerile sale. În acest ordin de ții se cuprinde între altele și următoarea frașă: „În acest rîșboiu regretabil în contra învecinatei națiuni-surori etc.“ — Mai departe declară principele: „Voi veți ave în mine un șef, care se va nisui să fie egal cu bravul seu antecesor.“ La banchet Ferdinand a ridicat păharul în sănătatea bravului seu antecesor Alexandru. După aceste principele a trimis în numele seu și al armatei adresă de felicitare printului de Battenberg.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Munții-Apuseni, 9 Noemvrie v. 1887.

(Alegerea de ablegat în cercul Ighiului. — Cum se exercită justiția în Ungaria. — O patimă curabilă. — Mai rîu ca pe timpul episcopului Moga.)

Ne sînt încă în viuă memorie ne mai pomenitele abuzuri și fărădelegi întîmplate cu ocazia alegerilor de mandatar pentru camera din Budapesta.

Scandaloasa afacere „Tállian“ preocupă și acum lumea, ea pare a fi făcut și celor mai aprigi mameluci ai d-lui de Tisza mult sînge rîu.

Era deci foarte natural ca guvernul, măcar acum la ulterioarele întregiri de deputați, pentru calmarea spiritelor și legitima indignațiune a cetățenilor să nu mai facă presiune și să corupă conștiința nimeni, prin organele sale.

Să fie lăsat în libera voce fiecșe-cărui alegător, ca din îndemnul propriu se alerge la urnă. Aș, asta ar fi fost o pretensiune tot atât de efimeră, ca și aplicarea dreptății și ecuității față de Români din țerile coroanei Slui Stefan. Și apoi în urmă de ce să lași ocașiunea din mîna, cînd ai material bun de exploatat și instrumente oarbe, cari la tot momentul ții stau disponibile, pentru a le întrebuița la ce și cum voesci. Era mare minune, că înainte de actul alegerii, — întîmplat în 3 Noemvrie n. cu vre-o 2 săptămâni să nu se fi vîdît fîșzolgăbirul cercului Roșia-de-Munte, cutrierînd împreună cu notari sei George Barițiu și Tobias Sándor, satele din cercurile lor în scopul de a corței.

Ce va fi îndemnat pe G. Barițiu să se facă căpău de vînat nu-'mi pot explica. Un om, precum e d-sa, cu o frumoasă stare materială, poate trăi mai independent, fără a se degrada la un rol atât de înjositor, precum e acela de a seduce prin bani și promisiuni pe conaționali sei.

De Tobias Sándor, un om mare în corp și mic de spirit, nu țic nimic, el e perdut pentru corpul națiunii noastre. Tot atîta pagubă.

Cortșierea 'și-a avut efectul seu, vre-o 20—30 de mutre hîde au luat drumul cătră Ighiu, între ele mai multe drojdii, mai mult sau mai puțin inteligente, eată-le: primarul din Abrudsat Iosif Draia, cel cu scusele de prin „Tribuna“ de ații-vară, scuse cari pre lîngă meritul de a fi fost mincinoase mai aveau și acela de a fi obrasnice.

Credem acum, că nu-'i va mai succede să se rectifice atît de ușor, aceasta și din motivul, că fiul d-sale e prea în mare depărtare de dînsul, e la Cluj la învățatură.

Din Cărpiniș au fost luat parte: fostul primar Manovici, care după toate probabilitățile, ear' voese să devină ceea ce a fost, asemenea și preotul gr-cat. Metșș tot de acolo. Față de acest pastor rătăcit imi permit o mică interpelare cătră Ven. ordinariat din Blaj: are Ven. același cunoscîntă despre purtarea scandaloasă a acestui individ? Dacă da! de ce nu ia măsuri pentru sanarea rîului, care poate ave cele mai triste urmări asupra moralității poporului încredințat lui spre păstorire.

Din Bucium-Poeni au luat parte: învățătorul I. Lap și pensionatul învățător, — de facto crășnar în sat — Vasile Corpade plus mulți nemeși flămânți.

Nici de unul nu mă mir, sînt oameni cu puțină sciință de carte, așa încât poporul n'are ce aștepta dela dîșii, mai mult le poate da poporul decăt ei poporului.

Ca să dau un exemplu, cāt de mult abuzează oficiinții poporului de încrederea lui vou amințî următorul cas: în prețiuva alegerii fixate se înfățșează în Abrud doi alegători din comuna Sohodol.

Pe stradă se întălnesc din întîmplare cu dl Simeon Corcoș, fost senator la magistratul din Abrud, acum la bătrânețele sale dimis fără motiv din postului seu și fără a 'i-se da nici o pensiune, așa încât bietul om își duce viața în cea mai mare miserie, — acesta îi întrebă, că unde se duc? dîșii răspund linișțiți: „la Ighiu, la alegere de deputat, căci așa le-a poruncit no tarășul.“

Senatorul cinstit le explică, că noi Români n'avem să alegem pe nimenea și că noi trebuie să rămînem acasă etc.

Oamenii mergînd la notarul Tobias Sándor, îi spune, ceea-ce le-a spus dl cel bătrân. Atunci acesta ca o furie ese afară și într'un mod brusc apostrofează pe omul de onoare, ba dacă nu era în apropiere un bun Român, poate-l și palmuea. Așa se întîmplă în țiuva de ații, oameni de calibrul acestora sînt înaintați și lăudați, ear' cei onesti și de caracter sînt dați îndărăt și timbrați de resvrîtitori, conspiratori etc titule măgulitoare. Incidentul acesta s'a închis prin aruncarea cătorva cuvinte nerumegate: Ce-te amesteci d-ta în trebile mele? eu și oamenii mei sîntem activi! Aceasta e o curată infamie. Ce oameni ai d-ta, d-le Tobias? D-ta — îți răspund eu — ai nisece oameni buni, care îți dau hrana de toate țilele pentru-ca tot d-ta să-ți duci pe ghiață.

Cum se numește procederea aceasta? Tot cu ocașiunea aceasta s'a întîmplat și un cas tragicomic. La reîntoarcere o trășură cu alegători s'a resturnat pe „dealul mare“ așa încât era aproape să se prapădească, — ce păcat-unul dintre dîșii uu sohodolean a fost grav contusionat la cap.

De-ar veni toți cu picioarele înainte dela astfel de ocașiuni.

După câteva zile dela acest incident, doi dintre alegătorii, George Bembea, și Macaveiu Alexandru al Cataliniei — care de altminterlea nu e alegător — se întâlnesc, într-o zi de țerg, în Abrud cu dl director și proprietar de mine, Al. Danciu, căruia îi istorisesc, că și dinși au fost la alegere și acum vin conform promisiunii primite, să-și ridice paralele pentru ostentivul și zilele pierdute.

Unul avea să primească 5 fl. celalalt 15 fl. Dl director, vrând să-și facă haz de ei, îi îndreptă la banca de credit și economii „Auraria”, de unde vor avea să-și primească pretensiunile.

Directorul executiv al băncii Dl Al. Filip, a știut interpreta bine gluma și după-ace le-a ținut nisele lecții de moral le-a arătat ușa.

Printre culise se vorbește, că doar bocotul Macaveiu Alexandru, ar fi primit sarcina neonorifică de cassar, de a împărți bani tuturor acolora, cari și-au vândut conștiința, ba gurile rele mai vor să scie și aceea, că d-sale fiindu-i rușine a lua parte în persoană la alegere, ca toți și să nu rămână, a însărcinat pe un alt individ nealegător, pe sus-numitul Macaveiu Alexandru al Cataliniei, să voteze în numele lui.

Un trafic murdar acesta, care s'a putut întâmpla cu atât mai virtos, cu cât Dl Macaveiu Alexandru, — un om, care ar putea purta capul sus și să nu se închine nici la Stan nici la Bran, — știind bombăni ceva ungurească, ceacă cu ori-ce ocaziune a-și validata aceasta știință.

Aceasta provine poate de acolo, că și d-sa face parte din „nemeși”, cu cari D-șeu ne-a procopsit destul de rău, pe noi pe munteni.

Cineva trebuie să fie orb vădând, sau cu sentimente naționale puțin dezvoltate, scăpătate sau tocite, când se face instrumentul unui sistem a cărui deșisă este: persecutarea noastră, pe toate căile și terenele.

Amarul adevăr al acestei devise îl simțim în tot momentul, și dacă nu sânt destule nenumăratele mijloace drastice, de cari dispun, pentru-ace să ne facă să-și simțim, atunci aplică față de noi, pumnul și bâta, — ne bat ca pe nise vite, fără de nici o vină ziua la ameați!

Următorul fapt, la care eu am fost martor ocular, poate în de ajuns lumina mințile și inimile acolora, cari pe ori-ce cale și sub ori-ce formă, nu hesitează a oferi sprijinul lor moral și material inimicilor nostri.

Am șa într'adins sprijin material, căci cunosce oameni, cari de când sânt n'au dat nici o para chioară pentru scopuri naționale, ceea-ce însă nu și-a împedecat de a-și desface pungile lor și a oferi pentru „Kulturgylet” câte 50 fl. Spună ghiaburul Nicodin Cothișel din Certege dacă mint.

Cunctator.

(Va urma.)

Cronică.

Numiri. Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în posturile lor de până acum pe învățătorii: Ioan Adamovici (învățător de desen) la școala civilă din Bistrița și pe Albert Szöke la școala normală de stat din Sec, mai departe pe învățătoarea dela școala normală de stat din Bistrița Maria Herhauzer. — Ministrul de finanțe a numit de oficial cl. III: p practicantii de contabilitate Iosif Brandspiegel, la direcțiunea financiară din Cluj și Bela Enyedi la inspectoratul de dare din Turda și pe funcționarul primat Aurel Serban la direcțiunea financiară din Seghedin.

Camera advocațională din Oradea-mare aduce la cunoștință publică, că avocatul George Fülöpp din Tâșnad a fost la propria sa cerere, șters din lista aceleiași camere.

Adunarea generală de toamnă a comunității de avere s'a ținut, după-cum cetim în „Foiaia Diecesană” din Caransebeș, Joi în 5/17 Noemvrie a. c. în prezența dlui comite suprem Em. de Iakabffy ca comisar guvernial sub prezidiul dlui General Traian Doda, participând la ea 89 de reprezentanți. În locul repozatului vice-președinte Iosif Seracin s'a ales dl membru al comitetului Ilie Curescu; apoi de membru efectiv în comitet: dl prof. prep. Patriciu Drăgălina; ear' de membru suplent: Iuliu Musta, paroch în Glimboca. — S'au ales mai departe de ad latus la oficiul de economie cu rangul de protoforestier: dl Iosif Găiari; de forestier pentru cercul Caransebeș: dl Rudolf Szöllösy; de revident al rațiociniilor în locul repozatului Petru Babeu: dl Aurel Marin; în fine de practicant de forestierie dl academist abs.: Aurel Popescu.

Necrolog. Vasiliu Zsiros paroch-propop gr.-cat. din Siria cu inima frântă de durere anunță în numele său și neamurilor sale moartea ficei sale unice Veturia, care după un morbid îndelungat provădută cu S. S. sacramente ale murindului în 18 Noemvrie, noaptea la 1 oară și 25 minute în al 17-lea an al etății și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului său. Inmormântarea se va țină în 20 Noemvrie d. m. la 3 oare în cimitirul gr.-cat., din Siria, ear' sfânta liturghie în 21 Noemvrie la 9 oare dimineața.

Comitele Andrassy cancelar. În cercurile hotărâtoare din Budapesta s'a pornit o viață agitațiune pentru rechemarea comitelui Andrassy la departamentul afacerilor străine. Se mai vorbește cu multă consistență în casina magnaților din Pesta, că în acest cas comitelui Andrassy și-se va da titlul de cancelar al Monarchiei.

Venătoare nenorocoasă. Ni se scrie din Sigetul-Maramureșului o veste tristă: Notarul din Vișeu de sus, Stefan Puza, a eșit zilele trecute la venătoare cu popa din Surduc, Emil Petrovics. Ajuns în pădure, ei s'au despărțit pe două poteci și în decurs de o jumătate de oră nu s'au întâlnit. De odată popa Petrovics aude miscându-se ceva în tufișul de aproape, ia pușca la ochi și trage foc în direcțiunea de unde venea șgomotul, în credință că este vre-un urs în tufiș. Dar n'a fost urs, a fost bietul notar Puza, care a fost atins de gloanță și a cădută jos rânit de moarte. Medicii sperază puțin în viața nefericitului notar. El e tată a șapte copii.

Budapesta în lumină. Mania sinuciderilor a luat caracter epidemic în capitala Ungariei; nici Londra nu mai poate emula cu Budapesta, când e vorba de sinucideri. Foile locale pe fiecare zi aduc o listă întreagă de ucideri volnice, dar încă și mai mult: nu trece o zi fără de asasinat și brutalități înfiorătoare cu sfârșit letal. Într'una din nopțile trecute a fost asasinat un tinăr pe stradă în vederea poliștilor de noapte. De Duminecă până Marți s'au sinucis patru inși; astăzi aflăm în ziarele din capitală un șir întreg de sinucideri. O babă de 74 ani s'a aruncat din fereastră etagiului al treilea pe trotuar, din cauză, că o durea capul și ea nu sciea ce să facă spre a-i trece durerea; un zidar s'a spânzurat de o grindă a locuinții sale, pentru-ace nu se scie; o fată de 19 ani a beut esență de alcalină, de necaz și ciudă, că drăguțul ei nu a mai voit să-și scrie epistole de amor. Un grădinar, datat cu beutura și-a ucis nevasta, pentru-ace ea l'a sfătuit să nu mai bea. Brutalul om a prins pe femeie de grumazi cu mâna stângă, ear' cu pumnul drept a lovit-o numai odată, dar așa de puternic în tîmpla dreaptă a capului, încât femeia a cădută moartă la moment. Toate aceste patru ucideri într'o zi! Clujul încă e vestit de manie în ale sinuciderilor, dar' Budapesta a început să pună capăt!

Inscripția de pe stâlpul lui Vodă în Vamă. Cetim în „Revista Politică” din Suceava: În numărul 11. al „Revistei politice” am amintit despre stâlpul lui Vodă în Vamă. Astăzi publicăm și inscripția de pe acest stâlp, astfel cum s'a putut ceti ea la anul 1802. În manuscrisul „Moartea lui Avel” ce se află înaintea noastră, aflăm pe foaia din urmă următoarea însemnare, care cuprinde și inscripția de pe stâlp: „Copie scoasă de pe stâlpul lui Mihai Vodă Racovița ce este la satul Vamă în Bucovina, și l'au pus când au fost cu Tatarii în țeara ungurească de au prădat într'a treile domnie la 7224 (1716). Scos-am această copie pe cum s'au putut cunoaște slovele fiind stricate cele mai multe rînduri și slove, 1802 mart 24. I. Partea spre Mead-ți. Din mila lui Dumnezeu Mihai Racovița Voevod și oblăduitor a toate Moldova la leat 7224 (1716) a treia rînd a Domniei mele, rădicat-am toată puternica împărăție turcească cu mulțime de oaste asupra Nemților, și la trecătoare multă pradă s'au făcut umblând prin țeara Moldovei, despre partea Nemților, pofindu-i o seamă din boerii Moldovei și din cei mai de cinste — din boeri — — — — (mai departe nu se poate ceti.) II. Partea despre Răsărit. Cu o seamă de Nemți, și Moldoveni, Munteni, Ungureni, Sârbi, câțava adunătură; și așa fără de veste ne-au lovit la scaunul nostru în Iași, cu gând ca să-l iee, cum au luat pe Vodă cutarele, pe Nicolae Mavrocordat, Domnul Muntenie, și cu dînsul scaunul țerii din București și l'au dus la Săbii; ear' noi în ajutorul lui Dumnezeu i-am biruit și i-am risipit, și așa înmovilă i-am făcut din trupurile lor, și la cap cruci, și cerdac cătră movilă am făcut lîngă pricinitorii cei mai mari în protiva cetății, unde au fost și răboiul în Iași — — — — (mai departe nu se poate ceti.) III. Partea spre Mead-ul-noptii. Acest stâlp când am mers prin munții ce se chiamă Mestecăniș, și prin muntele Suhardul, pogorîndu-ne prin Coșna și așa am eșit în țeara ungurească într'un sat anume Rognă, și de acolo împreună cu Hanul, și cu mulțime de Tatarii, predînd ardeînd până la cetate Bistriții, și am încunjurat-o de toate părțile, și s'au dat, numai cetate singură au rămas, adecă am sloboțit Tatarii în pradă trecînd de mîncat la Ungureni de a face, și se întoarsă prin Maramoșă a pradă Maramoșul, cât a și robii în sate, care s'a pomeni la Ungureni, și așa ne-am întors cu pace, numai Tatarii au avut — — — — aflându-se — — — — (nu se poate ceti mai departe.) IV. Partea spre Apus: Iordaci Cantacozino vel comis — — — și această grabnică robie s'au făcut în pământul țerii Moldovii și țerii ungurești, sau făcut din pricina ghenărilor din Ardeal anume Stefan Știv . . . ghenării de Săbii, și baron Todeteg generariul de Brașov, Santamoi ghenar de Bistriț, care pentru aceasta să de seamă dinaintea lui Dumnezeu la înfricoșatul giudeț, că pentru multă lăcomie a lor trimîndu-i ca pe tâlhari în țeară pentru dobânda lor cu atîta robie — — — în Vamă — — — — (mai departe nu se poate ceti.)

O sinucidere romantică. Tinărul Henry Somerset, fiul marelui berar stabilit la Berucs, în Englitera, era să se căsătorească la 5 ale lunii curente. — Cu trei zile mai înainte de ceremonia căsătoriei, primi dela logodnica lui o scrisoare, în care îi șaica, că rupe ori-ce angaja-

ment. El scris necredincioasei sale logodnice cerîndu-i o întâlnire, dar' primind un răspuns nesatisfăcător, se sinucise, trăgîndu-și un gloanță în cap. În camera lui s'a găsit următoarea scrisoare: „Doresc ca toate obiectele pe cari mi le-a dat Miss., logodnica mea, să fie puse în coșciugul meu, și fotografia mult iubitei mele să-și se pună pe pept, strîns pe pept tocmai pe inimă”. — Henry Somerset n'avea decăt 22 de ani.

Bibliografie. „Convorbiri literare”, apare odată pe lună în București. Director Iacob Negruzzi. Anul XXI, Nr. 8 pro Noemvrie, conține: Raportul între știință și artă de Stefan Velovan. — Hărții vechi de G. I. Lahovari. — Incercări critice de A. Costin. — Studii de literatură franceză (Racine) de Xenofon C. Gheorgiu. — Don Quijote dela Mancha, traduc. de S. G. Vêrgolici (urmare). — Ați; Cântec. vechiu (poesii) de T. Robean. — Psihologia empirică (notiță bibliografică) de T. M. — Bibliografie.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 486/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 31 Octomvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: Iosif St. Șiuluțiu, Dr. Il. Pușcariu, P. Cosma, E. Macellariu, I. V. Russu, B. P. Harșianu, G. Barițiu, I. Popescu, Z. Boiu, N. Frateș, controlor.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 189. Direcțiunea școlii civile de fete prin adresa ddo 22 Oct. Nr. 299 și ală ddo 26 Oct. Nr. 315 a. c., ca răspuns la hărțile comitetului de sub Nr. 415 și 432, retrimițînd documentele, prin care d-șoara Azota Secula s'a oferit ca guvernantă la internatul școlii cu observarea, că d-șoara Maria Muciu Urechia, care de asemenea a reflectat la postul de guvernantă, și-a retras documentele prin revers, prin dl Ilarion Muciu Urechia, arată următoarele:

a) La internat se arată neapărată trebuință de a se institui o doua guvernantă, căci după-ace s'a deschis și dormitoarele din aripa dreaptă a clădirii școlii și s'a sporit numărul elevelor interne, duplicându-se aproape în proporțiune cu frecuența din anul trecut, unei singure guvernante îi este imposibil a îngriji supravegherea:

b) Fărărea direcțiunii este: să se instituească ca a doua guvernantă, cerîndu-o aceasta interesul internatului, o domnișoară, care va pute dovedi, că a avut creștere românească, și posedă deplin limba română;

c) În conformitate cu cele premerse și basată pe documentele prezentate, direcțiunea recomandă comitetului numirea domnișoarei Azota Secula de guvernantă la internatul școlii, observînd, că numita d-șoară are deplină cunoștință despre natura și extensiunea agendelor împreună cu postul din întrebare. (Ex. Nr. 479 și 483/1883.)

Secretarul II propune a se lua următoarea hotărîre:

Luând comitetul raportul direcțiunii școlare spre știință și recunoscînd necesitatea, în conformitate cu prescrișele §. 29 al regulamentului intern pentru școala civilă de fete cu internat, denumesc pe d-șoara Azota Secula de a doua guvernantă la internatul numitei școlii, asigurîndu-i ca emolumente: 200 fl. pe an și întreaga întreținere în internat.

În calitate de guvernantă d-șoara Azota Secula va avea se provadă agendele indigitate în §. 30 din susnumitul regulament.

Membrul comitetului I. V. Russu face următoarea propunere:

Deși aș fi dorit, ca formalitatea concursului să se fie observat, totuși după-ce timpul este deja înaintat, propun: a se denumi d-șoara Azota Secula în mod provisor.

Punîndu-se cestiunea la vot:

— Se primesce propunerea făcută de secretarul II cu adausul din propunerea membrului I. V. Russu, că numirea se se facă în mod provisor.

Nr. 190. Direcțiunea școlii civile de fete prin adresa ddo 29 Octomvrie a. c. Nr. 318, provocîndu-se la hărțile comitetului de sub Nr. 361, prin care corpur didactic se însărcinează cu elaborarea unui plan de învățămînt pentru cursul complementar, ce este a se împreuna cu școala numită, și de sub Nr. 471, prin care se cere cu urgență, ca corpur didactic se satisfacă însărcinării primite, avînd la stabilirea proiectului, ce l'ie cere, a reflecta și la proiectul elaborat și transpus direcțiunii de dl Ioan Popescu, membru și delegat al comitetului în afacerile școlare, raportează:

1. La 22 Octomvrie a. c. a avut loc o conferență a corpului didactic, la care a participat și secretarul II al Asociațiunii ca împreună însărcinat cu elaborarea unui plan de învățămînt pentru cursul complementar. Scopul conferenței a fost: să se aducă hotărîri, spre a se satisfacă însărcinării primite dela comitet. Din conferență s'a exmis o comisiune, în persoanele secretarului II. Dr. I. Crișian și prof. Enea Hodoșiu, care se pregătească un proiect de plan, exprimîndu-se prin conclud din partea corpului didactic părerea; că din motivele: a) că pentru cursul complementar este aș înscrisă o singură elevă, b) că cheltuelile acestui curs vor îngreuna și mai mult, poate preste măsură, bugetul școlii din anul curent școlar; c) că direcțiunea împreună cu personalul didactic nu este în număr de ajuns, ca să mai poată lua asupra-și și instrucțiunea

în cursul complementar; pentru present n'ar fi consult să se deschidă cursul des-amîntit

2. La 28 Octomvrie a. c. s'a ținut o a doua conferență în acest obiect; corpur didactic, luând cestiunea cu planul de învățămînt pentru des-amîntitul curs complementar, de nou în discusiune și reflectînd la proiectul elaborat de delegatul comitetului în afacerile școlare, dl Ioan Popescu, a hotărît, că din cauza scurțimii timpului dînsul nu este în poziția de a presenta comitetului propunerile sale față cu numitul proiect, de aceea îl subșterne comitetului spre ulterioare dispozițiuni. (Ex. Nr. 484/1887.)

În legătură cu acest raport al direcțiunii se constată din partea prezidiului, că deja înainte de conferența corpului didactic, ținută la 22 Octomvrie a. c. se transpusese, după-cum se vede din raportul ddo 16 Octomvrie a. c. Nr. 471, din partea domnului delegat, Ioan Popescu, la mâna direcțiunii, un proiect de plan de învățămînt pentru cursul complementar, cu scop de a se reflecta la el în deliberațiunile numitei conferențe.

Directorul însă l'ia arătat, că cu această ocaziune corpur didactic n'a fost în pozițiune a pute reflecta la numitul proiect, de oare-ce făcîndu-se tocmai pe atunci predarea agendelor oficiului de director, acel proiect s'a pierdut din cancelaria direcțiunii, fără a l'ie fi putut da de urmă, cu toată căutarea îngrijată, ce s'a făcut.

În urma acestei întâmplări regretabile, rugat de dl președinte, dl Popescu a avut bunăvoința a elabora de nou proiectul amintit. — După aceste constatări se cetesc proiectul prezentat și se dau din partea delegatului mai multe deslușiri. D-sa ține adecă, că cursul complementar se poate înființa deja în anul acesta, netrebînd a se da din partea școlii decăt o sală și încălzitul necesar, de oare-ce sînt însinuate deja 4 frecuantate, și din taxele acolora lunare de câte 5 fl. se pot acoperi speșele recerute pentru instructora din lucrul de mână, fără a se îngreuna bugetul școlii cu ceva. Căt pentru puterile didactice, aplicate în clasele școlii civile, acelea în cursul complementar vor da lecțiuni numai într'u cât nu se vor simți prea împovărate, mai primind câte o oră la zi, mai ales în acelea zile, în care au numai trei oare de învățămînt. Oarele, ce puterile didactice vor binevoi a da în cursul complementar, vor fi din aceleași obiecte, pe cari le propun în clasele școlii civile, și nu vor trece preste trei într'o săptămână din partea unei puteri; în anul acesta însă vor fi date gratuit, neputîndu-se retribuți din taxele dela 4 eleve. — Domnul delegat ca propunător se obligă a da gratis una sau două oare pe săptămână din Pedagogia de casă. De asemenea a promis a da gratis una sau două oare din Higienea și dl Dr. Ioan Moga, medicul institutului, carele și acest oficiu îl face gratuit.

— În vederea deslușirilor și respective a declarațiunilor date de dl delegat, comitetul hotărăsece a se deschide cu începutul lui Noemvrie a. c. cursul complementar, și a se întregi astfel organismul școlii Asociațiunii în sensul statutului de organizare.

Spre acest scop se primesce en bloc planul de învățămînt alăturat sub ./ la acest protocol în modul cum s'a proiectat din partea d-lui delegat, Ioan Popescu, avînd a fi pus în lucrare cu concursul corpului didactic actual, într'u cât ocupațiunile împreunate cu posturile ordinare l'iar permite, fără ca singuraticii să fie preste măsură îngreunați, apoi cu concursul binevoitor al d-lor Ioan Popescu și Dr. Ioan Moga și al unei puteri angajate anume cu scop de a provăde lucrul de mână. Elevele vor avea a solvi câte 5 fl. pa lună. Dl delegat primesce însărcinarea, că în coîntelegere cu direcțiunea școlii se execute acest conclud, avînd a raporta despre rezultat la timpul seu comitetului. (Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”

Paris, 23 Noemvrie n. Brisson și Leroyer au declarat presidentului, că ei au ținut crisa presidială generală de inevitabilă.

Sofia, 23 Noemvrie n. Agitațiunea în contra lui Clement cresce pe di ce merge. Ieri, delegați de ai tuturor reuniunilor și vre-o câțiva deputați, cu totul 100 persoane, au provocat pe Clement să părăsească Sofia în termen de trei zile și l'au oprit a funcționa în catedrală.

Constantinopol, 23 Noemvrie n. Sultanul s'a folosit de petrecerea Țarului în Berlin și a adresat împăratului german o adresă, rugîndu-l ca să intervină la Țar în privința cestiunii bulgare. Răspunsul încă n'a sosit.

Paris, 23 Noemvrie n. Circulă fama, că Ribot a fost primit formarea cabinetului cu Goblet și Deves.

Cluj, 23 Noemvrie n. Inginerul Hegner a fost aflat otrăvit și mort în aceeași casă, unde înainte de asta cu un an s'au fost observat la mai mulți ucenici simptoame de otrăvire. Cercetarea decurge.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Extras din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 30 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Iuon Pap de către tribunalul reg. din Mișcolț.

— 13 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Bernat Weinberg de către tribunalul reg. din Timișoara.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din Solnoc pre lângă remunerațiune auxiliară.

— Postul de președinte la sedria orfanală din Șoproon, cu salariu anual de 1100 fl. și 300 fl. bani de cartier.

— Postul de subjudex reg. la judecătoria reg. din Cepreg, cu salariu anual de 1000 fl. și 200 fl. bani de cartier.

— Un post de practicant la direcțiunea financiară din Sibiu, pre lângă remunerațiune de 1 fl. v. a. pe zi.

— Un post de diurnist la sedria orfanală din Panciova, cu salariu anual de 500 fl. și 120 fl. bani de cartier.

— Un post de subnotar la judecătoria reg. din Timișoara cu salariu anual de 500 fl. și 100 fl. bani de cartier.

Economic.

Piața din Sibiu, 22 Noembrie. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.40, până fl. 4.20...

până fl. 1.80, semănță de căneapă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, linteia 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 7.50...

Piața din Sighișoara, 21 Noembrie. Grâu curat hectolitra fl. 4.60 până fl. 5.20; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 3.80; sęcara fl. 3.— până fl. 3.40; ovėsul fl. 1.60 până fl. 1.80...

Tergul de rimători în Steinbruch. În 21 Noembrie n. s'a notat: unguresci bęctrani grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 45.— cr. până 45.1/2 cr., marfă țărănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., ușoară 41.— cr. până 42.1/2 cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sęcberesci grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., transito de mijloc 42.1/2 cr. până 43.— cr., transito ușori 40.— cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiunile efectuate în 9 Noembrie v. 1887.

Table with columns: Vendedorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Rows include Politi, Evloghie, Asimacopolos, Cușof, Gardeli, Vasmagidi, Politi, Vamvuri, Cațica, Matei, Marghiloman, Vamvuri, Mari, Marghiloman, Vechsler.

Bursa de Bucuresei.

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include 21 Noembrie — 4 oare p. m., Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de Stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Împrumutul Municipal 5%, Scrișuri func. rurale 7%, Scrișuri func. rurale 5%, Idem urbane 7%, Banca Naț. (500 lei vęc. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vęc.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vęc.), S. cred. mob. r. (250 lei vęc.), Soc. r. de con. (250 lei vęc.), Oblig. Casei Pensiuilor, Agio.

Schimb

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include Londra 3 luni, cek, Paris 3 luni, cek, Berlin 3 luni, cek, Viena, Agio.

Bursa de Budapesta

din 22 Noembrie st. n. 1887.

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include Rentă de aur ung. 6%, hęcrtie 4%, hęcrtie 5%, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despęgubire pentru dijma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hęcrtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile anstr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”, Argintul, Galbeni împęcrtesci, Napoleon-d'ori, Męcrci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena

din 22 Noembrie st. n. 1887.

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include Renta de aur ung. 6%, hęcrtie 4%, hęcrtie 5%, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., cu cl. de sortare, hęcrtie-timșene, transilvane, croato-slavone, Despęgubire pentru dijma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hęcrtie austriacă, argint austriacă, austr., Galbeni împęcrtesci, Napoleon-d'ori, Męcrci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Noembrie st. n. 1887.

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include Hęcrtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

LOTERIE.

Tragerea din 23 Noembrie st. n.

Sibiu: 10 57 78 39 58.

Vechile, vestitele și veritabilele Picături de stomach ale St. Iacob

Spre vindecarea sigură a boalelor de stomach și de nervi, și a aceloră, care până acum au resistat tuturor medicamentelor, în special, a catarului de stomach cronic, a convulsiuilor, a simțemintelor de spaimă, bacterii de inimă, durerii de cap etc.

Depositul principal: În apot. lui I. de Tőrök, în Budapesta. Depositori: apoteca „La crucea de Genf”, în Sibiu și apoteca Dr. Rothscheck, în Dobrițin.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.